

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. Č.**, v řízení vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 19/2013, o námitce podjatosti všech soudců specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Českých Budějovicích,

takto:

Soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Českých Budějovicích **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 19/2013.

Odůvodnění:

Žalobce se přípisem ze dne 15. 2. 2013, který byl Krajskému soudu v Českých Budějovicích doručen dne 1. 3. 2013, domáhá vydání předběžného opatření, kterým bude uloženo České poště, aby se zdržela vracení soudních písemností vypravených soudem a adresovaných žalobci v době před uplynutím deseti dnů od příchodu zásilky na poštu, a dále vydání předběžného opatření, kterým bude uloženo Ministerstvu spravedlnosti a Okresnímu soudu v Jindřichově Hradci, aby zastavili tisk, distribuci a používání obálek typu III či aby provedli takové opatření, aby na obálkách nebyl viditelný pokyn poště „neukládat“. Krajský soud v Českých Budějovicích poté žalobci doručil usnesení ze dne 15. 3. 2013, č. j. 10 Na 19/2013 - 4, kterým mu uložil, aby označil zásah, proti němuž se domáhá ochrany, a vylíčil rozhodné skutečnosti. V návaznosti na citovanou výzvu soudu navrhovatel namítl přípisem ze dne 26. března 2013 „strannost“ všech soudců správního senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích s tím, že nesouhlasí s povinnostmi, které mu citovanou výzvou byly uloženy.

Nejvyšší správní soud posoudil podanou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Princip nestranného, nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci; tento princip jsou proto všichni soudci povinni ctít a naplňovat. Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní,

(dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci mj. i tehdy, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž v sobě nese atribut nezájatosti a nestrannosti, a pokud by se tento nepředpokládal, nebylo by ostatně ani důvodu pro konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

V nyní projednávaném případě žalobce uplatněnou námitku podjatosti odůvodnil toliko výhradami k procesnímu postupu soudu. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však výslovně uvádí, že *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Další okolnosti, jež by mohly vést k pochybnostem o nezájatosti soudců, žalobce neuvedl. Ani Nejvyšší správní soud sám takové okolnosti v daném případě neshledal. Za situace, kdy žalobce jediný důvod podjatosti spatřuje v obsahu usnesení, které mu v projednávané věci soud doručil, nemůže Nejvyšší správní soud uplatněnou námitku podjatosti považovat za důvodnou.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl o námitce podjatosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 věta čtvrtá s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. *a contrario*).

V Brně dne 17. dubna 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu

